

หัวข้อวิจัย	การศึกษาและพัฒนาโปรแกรมการจัดการสุขภาพจิตต่อสุขภาพจิตของ นักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ผู้ดำเนินการวิจัย	นางศิริพร นันทเสนีย์ นางจิราพร เกษรสุวรรณ นางขวัญธิดา พิมพการ
หน่วยงาน	คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ปี พ.ศ.	2560

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสุขภาพจิตและองค์ประกอบสุขภาพจิต ทักษะคิดและการปรับตัวต่อการเป็นนักศึกษาพยาบาล และศึกษาผลของโปรแกรมการจัดการสุขภาพจิตของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย 1) กลุ่มนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 365 คน ทำการศึกษาสุขภาพจิตและองค์ประกอบสุขภาพจิต 2) กลุ่มนักศึกษาพยาบาลที่ได้มาจากการเลือกแบบจำเพาะเจาะจง จำนวน 15 คน ทำการศึกษาทักษะคิดและการปรับตัวต่อการเป็นนักศึกษาพยาบาล และ 3) กลุ่มนักศึกษาพยาบาลที่เข้าร่วมโปรแกรมการจัดการสุขภาพจิต จำนวนทั้งหมด 32 คน ได้จากการคัดเลือกแบบจำเพาะเจาะจงจากนักศึกษาที่ได้คะแนนสุขภาพจิตต่ำกว่าระดับคนทั่วไป จัดแบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมกิจกรรมของโปรแกรม 16 คน และกลุ่มควบคุม 16 คน ที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ (1) แบบสอบถามสุขภาพจิตคนไทย (2) แบบสัมภาษณ์ระดับลึกด้านทักษะคิดและการปรับตัวต่อการเป็นนักศึกษาพยาบาล และ (3) โปรแกรมการจัดการสุขภาพจิตข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้จะถูกนำมาวิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลลัพธ์การวิเคราะห์ทางสถิติ Paired t-test และ Independent t-test และการวิเคราะห์ตามเนื้อหา (Content analysis) ผลการศึกษาพบว่า

1. กลุ่มนักศึกษาพยาบาลที่สำรวจส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 70.7 มีคะแนนสุขภาพจิตที่ระดับคนปกติ และมีนักศึกษาพยาบาลส่วนน้อย จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 มีคะแนนสุขภาพจิตต่ำกว่าระดับคนปกติ
2. กลุ่มนักศึกษาพยาบาลที่สัมภาษณ์มีทักษะคิดที่ดีต่อวิชาชีพพยาบาล สามารถปรับตัวได้ดีในเรื่องกฎระเบียบต่างๆ ความเป็นอยู่และสิ่งแวดล้อม หอพัก สิ่งอำนวยความสะดวก การจัดการเรียนการสอน และห้องเรียน
3. ภายหลังจากได้รับโปรแกรมการจัดการสุขภาพจิต กลุ่มทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยสุขภาพจิตและแต่ละองค์ประกอบสุขภาพจิต คือ สภาพจิตใจ สมรรถภาพจิตใจ คุณภาพ และปัจจัยสนับสนุนมากกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $P < 0.05$

4. ภายหลังจากได้รับโปรแกรมการจัดการสุขภาพจิต กลุ่มทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยสุขภาพจิต และองค์ประกอบสุขภาพจิตด้านสภาพจิตใจ สมรรถภาพจิตใจ ปัจจัยสนับสนุนสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $P < 0.05$ ยกเว้นองค์ประกอบสุขภาพจิตด้านคุณภาพจิตใจที่กลุ่มทดลอง มีค่าคะแนนเฉลี่ยคุณภาพจิตใจหลังเข้าร่วมโปรแกรมฯ ไม่แตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ $P \geq 0.05$

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา ควรมีการศึกษาความคงอยู่ของการจัดการสุขภาพจิตภายหลังจาก การได้รับโปรแกรมการจัดการสุขภาพจิต ด้วยการติดตามและประเมินผลของการจัดการสุขภาพจิต นอกจากนี้ ก่อนนำโปรแกรมไปใช้ ผู้ใช้ควรทำการศึกษารายละเอียดจุดมุ่งหมายของโปรแกรมฯ และ ควรเข้าใจว่าโปรแกรมนี้เหมาะสมกับการใช้ในเหตุการณ์ที่มีความเสี่ยงต่ำ

คำสำคัญ: โปรแกรมการจัดการสุขภาพจิต, นักศึกษาพยาบาล, คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัย สวนดุสิต